

Ha a világban nem lenne Szentlélek

„és másik **Pártfogót** ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét, akit a világ nem kaphat meg, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz.” (Jn 14:16b-17)

Figyeljük meg ezt a sokatmondó kifejezést: **Pártfogó!** Személyre utal, mégpedig nem akárcire! A fordítások változatossága is a fogalom tartalmi gazdagságát érzékelteti: Pártfogó, Vigasztaló, Tanácsadó, Segítő, Szószóló... A bátorítás, a támogatás, a segítő gondoskodás, a másikért való felelősségvállalás – mind ott cseng ebben a szóban. Egy másik Pártfogó – igen, mert eddig Jézus volt a Pártfogójuk, s az újonnan érkező ezt a részét folytatja majd Jézus szolgálatának. Ezek szerint viszont csak akkor érthetjük meg igazán, mi mindent akart a mi Urunk mondani, amikor egy „másik Pártfogóról” beszélt, ha átgondoljuk: Ő maga mi mindent tett tanítványaiért három évig tartó szolgálata során – milyen türelmesen tanította őket, milyen szeretettel gondoskodott róluk... Krisztus valójában azt mondta: „aki eljön, úgy fogja majd gondotokat viselni, ahogyan én gondot viseltem rátok”. Ez aligha lehet akárci!

„Hiszen még azt sem hallottuk”

Amit Krisztus tett, azzal kapcsolatban a keresztyéneknek nincsenek kétségeik – tudják, hogy engesztelő halálával megváltást szerzett az emberiségnek, bár lehet, hogy ennek következményeit nem ugyanúgy fogja föl mindenki. Ám arról, hogy a Szentlélek mit tesz, az átlagos keresztyénnek halvány fogalma sincs.

Vannak, akik Krisztus „lelkét” úgy emlegetik, mint a karácsony „hangulatát”, a meleg, szívélyes vallásosság elősegítőjét; mások Gandhi erkölcsi elveiben vagy Rudolf Steiner teozófiai miszticizmusában vélik fölismerni a Szentlélek ihletését. Legtöbben talán mégis azok vannak, akiknek a Szentlélek soha eszükbe sem jut, akiknek semmiféle elképzelésük sincs a Szentlélek munkájáról. Az ilyen keresztyének gyakorlatilag ugyanazt mondhatják magukról, mint az efezusi tanítványok: „Hiszen még azt sem hallottuk, hogy van Szentlélek.” (ApCsel 19.)

A keresztyének nagyon jól tudják, milyen következményekkel járna, ha egyszer csak kiderülne: Jézus megtestesülése, engesztelő kereszthalála mégiscsak mese volt. Tudják, hogy ez a vesztüket jelentené, hiszen nem lenne Megváltójuk. Ezzel szemben sok keresztyénnek sejtelve sincs arról, mit jelentene, ha a világban nem lenne Szentlélek. El sem tudják képzelni, mit veszítené azzal akár az egyház, akár pedig ők maguk. Egy biztos: itt valami nincs rendjén. Van-e mentség egyáltalán arra, hogy Krisztus képviselőjét, akit Ő maga küldött el, ennyire semmibe vesszük? Vajon nem vagyunk közönséges szélhámosok, amikor azt állítjuk: „Szeretem Krisztust”, miközben fittyet hányunk arra, akit Krisztus a saját képviselőjeként küldött hozzánk azzal, hogy az Ő helyébe lépjen és az Ő gondoskodásával gondoskodjon rólunk? Vajon nem kellene többet törődnünk a Szentlélekkel?

J.I.Packer: Igaz istenismeret – Ama Vigasztaló

Pünkösöd a gyülekezet születésnapja is, és óriási öröm, ha gyarapodik a közösség – Korondon március 4-én volt bemerítési ünnepély. A fehér ruhások: Gábor Mária, Gábor Kati, Gábor János, Gábor István, Gábor Lajos; középen Gábor Ruppi missziómunkás, a 2. sorban balról Boros Róbert Ip., jobbról Dan László, a KCA-Mo. elnöke. A háttérben látszó hegyoldal az Udvarhely irányában fekvő „Kalonda”. (B.R.)

TÁJÉKOZTATÓ

A KONGRESSZUS ÉS AZ ELNÖKSÉG 2012. MÁRCIUS-ÁPRILISBAN TARTOTT ÜLÉSEIRŐL

2012. március 24-én a krasznai gyülekezet adott otthont Szövetségünk ez évi munkakongresszusának. A kongresszuson a szokásos munka mellett aktuális témák is napirendre kerültek.

1) Miután a küldöttek meghallgatták a beszámolókat és hozzászólásaikkal, javaslataikkal vagy éppen bírállataikkal segítették a vezetőséget, egyhangúan elfogadták a múlt évi költségvetési zárszámadást.

2) A Hargita Tábor alapítvánnyal kapcsolatosan a kongresszus jóváhagyta a Szövetség Tanácsa által kinevezett kuratóriumot Máté Zoltán elnök, ifj.Both József, Kui Bálint tagok személyében és az új tábori igazgatót Joó Zoltánt, aki a döntések végrehajtásáért felel, de nem tagja a kuratóriumnak.

3) dr. Kovács József főtitkár testvér, aki hosszabb betegség után tért vissza a vezetőségbe, a kongresszus titkos szavazással megerősítette funkciójában, függetlenül attól, hogy mikor kap lelkipásztori meghívást ebben a mandátumban.

4) A Filadelfia idősek otthona helyzetébe Pardi Attila alapítványi elnök testvér nyújtott betekintést. Az otthon bővítésére megnyert uniós pályázat és Gere Árpád testvér hathatós segítségével szépen haladnak az építkezési és felújítási munkálatok. A munkálatok befejezése után már két ágyas vagy akár egy ágyas öszkomfortos apartmanokban lehet elhelyezni az otthon lakóit.

5) A kongresszus megszavazta a két új tanácstagot, akiket a székelyföldi missziókerület delegált a korábban visszavonult tagok helyére. A Szövetségi Tanács két új tagja tehát, Máté Zoltán és János Csaba testvérek. Az Úr áldja meg őket!

2012. április 12-én megtartott gyűlésén az Elnökség lelkipásztor hívásokról, a levéltárról, a székelyhídi roma gyülekezet helyzetéről és az Ebaptifon hálózatról esett szó és születtek döntések. Itt foglalkoztunk még a külmiszóban felmerülő kérdésekkel is. Amint az ismeretes, a tavalyi év második felében a külmiszóra gyűjtöttünk. Az akkor összegyűlt összegből egy kisebb résszel a vajdasági missziót támogattuk, míg egy nagyobb részt a Kárpátalján szolgáló Kelemen Szabolcs testvér munkájára adtunk. A megmaradt összeget viszont most egy missziós ház megvásárlására szeretnénk fordítani Kisdobronyban(Kárpátalja) ahol ígéretesen bontakozik ki a misszió. Imádkozzunk, hogy mindenben tudjunk az Úr szerint dönteni és az Ő vezetésére figyelni!

Veress Efraim, kommunikációért felelős alelnök

Hibaigazítás – A Szeretet márciusi számának 2. oldalán megjelent Az RMBGYSZ Elnöksége és a Tanács határozatairól c. tájékoztató 4. pontja helyesen a következőképpen olvasandó: „Az Elnökség meghallgatta Pardi Attila testvért is, aki a szövetségünk tulajdonában lévő Filadelfia szalárdi öregotthon helyzetéről és az alapítvány munkájáról számolt be. Az öregotthon három és fél millió RON értékű Európai Unió pályázat megnyerése nyomán nagy beruházásba kezdett, de ennek előfeltétele volt, hogy szövetségünk megvásárolja az épületet. Ez úgy mehetett végbe, amint az közismert, hogy Szövetségünk 270 ezer eurós kölcsönt vett fel Gere Árpád testvértől, melynek kamatai jelenleg is minket terhelnek. Mivel határidőre sem tudtuk a kölcsönt visszafizetni, ezért ennek a helyzetnek a megoldása komoly feladatot ró ránk. Jó reménységre ad okot, hogy a hitelezőnk egy testvér, és így vele együtt kereshetünk olyan megoldást, amely mindannyiunk számára elfogadható. Imádkozzatok értünk!”

FELHÍVÁS

FELAJÁNLHATJUK SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓNK 2 %-át

A törvény értelmében, ebben az esztendőben is felajánlhatjuk személyi jövedelemadónk **2%-át** non profit szervezeteknek jövedelmi forrásaik kiegészítésére.

A szalárdi **Filadelfia Noom** öregotthon vezetősége előre megköszöni azon testvérek szeretetét és együttérzését, akik az öregotthon javára szeretnének élni ezzel a lehetőséggel. Ezt az éves globális jövedelemadó-bevallás leadásakor lehet megtenni, a mellékelt nyomtatvány kitöltésével, 2012 május 15-ig.

A nyomtatványt szabadon lehet fénymásolni, vagy le lehet tölteni a következő címről:

www.filadelfianoom.ro/formular230.doc

Név: FUNDAȚIA FILADELFIA NOOM.

547-548 Sălard, 417450 Bihor

Cod fiscal: 14258752

Cont bancar: RO52 BPOS 0500 3110 234R OL01

Azok a személyek is élhetnek ezzel a lehetőséggel, akik nem kötelesek a globális jövedelemadó-bevallás leadására.

Köszönjük szépen a támogatást! A Filadelfia vezetősége nevében, **Mierlut József, Szalárd**

Jósua megtisztulása

Dr. Kis-Juhász Vilmos lp. igei üzenete a Szövetség krasznai kongresszusán hangzott el március 24-én (szerkesztett változat).

Ma reggel Krasznára érkezve, mindjárt egy humoros kérdés irányult felém: „Testvér, részedről biztos, hogy hamar hazamegyünk?” Elgondolkoztam, vajon ez a legfontosabb? Hát ez is fontos a maga helyén...

Testvéreim, mennyire ellentmondásosnak tűnhetnek a fenti igék: „Örülj, és örvendezz, Sion leánya, mert magáévá fogadja az Úr Jeruzsálemet!”. Azért, mert mindjárt ezt követően Jósua főapról olvasunk, aki ott áll szennyes ruhában! „És megmutatá nékem Jósuát, a főpapot!”

Gyermekkoromtól fogva rejtély volt előttem ez a Jósua. Nagyon későn értettem meg, hogy ő annak a népcsoportnak volt a főpapja, akik hazamentek a babiloni fogságból. A zsidó „zsidó” maradt a babiloni fogságban is. Megtanult adni-venni, rendezni a dolgait, és közülük már nem sokan vágytak haza. Nem fájt nekik az, hogy Jeruzsálem kapui tűzben égtek meg, hogy nincs templom, nincs felállítva az oltár, és nem folyik az áldozás.

Zorobábelrel együtt Jósua az az ember volt, akinek fájt a szíve ezek miatt. Haza akart menni; haza is ment. Küzdelmek, lelki vívódások között. Hazaérkezésük után kb. 20-22 esztendővel történik az, amiről most olvastunk.

Jósua, szennyes ruhában, a Sátán vádja alatt áll

Testvéreim, az még nem lenne gond, hogy ott van a Sátán és vádol. De arra, amit a Sátán mond, van bizonyíték! Jó vádolásánál is ott volt az ördög, mert ő ezt teszi. A „sátán” szó lényege ugyanaz, mint „vádolni”. És amíg Jóbról azt olvassuk, hogy „feddhetetlen, istenfélő, igaz, bünyűlölő” volt, addig Jósua itt „szennyes ruhában” áll az Úr előtt. Ez a szennyes ruha bizonyíték Jósua ellen.

A főpap hallgat

Testvéreim, nem arról van szó, hogy ő nem tudott volna mentséget felhozni! Nem arról van szó, hogy nem tudott beszélni, és nem tudott volna magyarázkodni... Jósua megálázódik, magára néz, és hallgat!

Engem mellbevágott az ígérek ezen igazsága, hogy „tudok-e magamra nézni, és hallgatni? Nem vágok-e

előbe? S nem állok-e elő magyarázatokkal: Uram, nagyon messziről jövünk... Uram, akik még ott maradtak, gondolhatod, azok még sokkal szennyesebbek lehetnek... Megáll az Úr előtt, és fogadja Isten ígétét.

Az Úr angyala – aki egyes biblia-magyarázók szerint maga Krisztus volt – ezt mondta: „Nem tűzből kivett üszög-e ez?”. Az eredeti szöveg egészen pontosan itt arról szól: „ez üszkös fadarab, ami a tűzből esett ki”. Hát ez csak füstöl, csak egy idétlen, kormos, eltorzult nyúlvány, üszög, amelynek önmagában már nincs ereje, hogy tüzet gerjessen!

Isten kegyelemmel fordul ehhez az emberhez.

Szól az Úr: „Vegyétek le róla a szennyes ruhát!”. Nem csak ruhacseréről van itt szó! Isten elkezdte ezt az embert újjá formálni. Jósua, valószínűleg korára nézve, szolgálatának már a második felében lehetett. És az Úr ezzel kezdi: „Tegyetek tiszta süveget a fejére!” – De Uram, hát... Nem! Tegyetek süveget a fejére – tiszta süveget!

Miért? A 2Móz 28:36 azt mondja el: a főpap süvegére kicsi jelmez volt erősítve, s abba ötvösmunkával belevésve ez írás állt: SZENTSÉG AZ ÚRNAK. Íme, itt kezdődik a változás! Amikor áthat Isten Lelke, és az elhívásomat új fényben látom meg: Szentség az Úrnak! Odaszánt élet! Egyes bibliafordítók így próbálták ezt visszaadni: „az Úrnak szentelt” (mintha ez a forma mégis kevesebbet mondana).

Amikor egy lélekben üdvös változás történik, homlokára Isten felírja: „Szentség az Úrnak!” – Uram, az életem, az időm, a telefonom, a pénzem, velem együtt, vagyonommal együtt – szentség az Úrnak! Nem csak addig, amíg bemegyek az Úr házába, ameddig elvégzem a szolgálatomat, hanem ott, lényem központjában, szentelj meg, és akkor helyre jön minden! Szentség az Úrnak! S ez az értelmi hozzáállás, szívbeli változás hozza majd a cserét: a helyes életcserét, a hozzáállás megváltozását.

(Folytatás a 7. oldalon.)

*A hangfelvétel szöveggel alakítását Borzási Sándor (Lupény) készítette.

„Örülj és örvendezz, Sionnak leánya, mert imé elmegyek és közötted lakozom! így szól az Úr. És sok pogány csatlakozik azon a napon az Úrhoz, és népemmé lesznek, és közötted lakozom, és megtudod, hogy a Seregeknek Ura küldött hozzád engem. És birtokba veszi az Úr Júdát, mint az ő osztályrészét a szent földön, és újra magáévá fogadja Jeruzsálemet. Hallgasson minden test az Úr előtt: mert felkelt az ő szentséges helyéről.

Azután megmutatá nékem Jósuát, a főpapot, a ki az Úr angyala előtt áll, és a Sátánt, a ki jobb keze felől áll, hogy vádolja őt. És monda az Úr a Sátánnak: Dorgáld meg téged az Úr; te Sátán; dorgáld meg az Úr; a ki magáévá fogadja Jeruzsálemet. Avagy nem tűzből kikapott üszög-e ez? Jósua pedig szennyes ruhába való öltöztetve, és áll vala az angyal előtt. És szóla és monda az előtte állóknak, mondván: Vegyétek le róla a szennyes ruhákat! És monda néki: Lásd! Levettem rólad a te álnokságodat, és ünnepi ruhákba öltöztetlek téged! Azután mondám: Tegyenek fejére tiszta süveget! Feltevék azért fejére a tiszta süveget, és ruhákba öltözteték őt, az Úrnak angyala pedig [ott] áll vala.

És bizonyosságot tőn az Úrnak angyala Jósuának, mondván: Ezt mondja a Seregeknek Ura: Ha az én útaimban jársz, és ha parancsolataimat megtartod: te is ítélője leszel az én házamnak, sőt őrizni fogod az én pitvaraimat, és ki- s bejárást engedek néked ez itt állók között. Halld meg Jósua, te főpap; te és barátaid, a kik előtted ülnek, mert jelképes férfiak ezek: Imé, bizony előhozom az én szolgámat, Csemetét! Mert imé e kő az, a melyet Jósua elé helyezek; egy kövön hét szem; imé, én faragom annak faragványait, így szól a Seregeknek Ura, és eltörlöm e földnek álnokságait egy napon. Azon a napon, így szól a Seregeknek Ura, kiki hívja majd a maga felebarátját a szőlőtő alá és a fügefafa alá.”

(Zak 2:10-3:10)

„Békesség-egység-megújulás”

A szilágysági Krasznán, március 24-én tartott munkakongresszust az RMBGYSZ

Az áhítatot vezették (balról jobbra): Gombos Miklós, Máté Zoltán és Pardi Félix lp.

Az Elnökség tagjai a kezdőének alatt: Kis-Juhász Vilmos, Borzási István, Budai Lajos, Simon József, Veress Efraim és Szűcs Sándor.

Az eddigi legnagyobb részvétel

Tíz óra három perckor szólaltatta meg az orgonát Mike József belényesi lelkipásztor és vezette a kezdő, majd a többi közöseneket. 211-en jöttek el Krasznára, megtöltve teljesen a tágas imaház középső és jobb oldali traktusát; a küldöttek közül 205 rendelkezett szavazati joggal – tudtuk meg Budai Lajos főtitkárhelyettestől. Az áhítaton imádkozásra buzdított Máthé Zoltán székelyföldi missziókerületi elnök, Pardi Félix kémeri lelkipásztor és Gombos Miklós érszólósi gyülekezeti vén; a 122. Zsoltár, illetve a Mal 3:2-4 és az 1Jn 3:3 alapján a békesség-egység-megújulás témakörökben folyt az imádkozás.

A kongresszus munkálatai 11 óra öt perckor kezdődtek és a tervezettnél kicsivel korábban, délután két óra húsz perckor értek véget.

Beszámoló

A küldöttek előzetesen postán kapták kézbe a Kongresszusi füzetet, az alegységek beszámolóival, és a szövetség pénzügyi kimutatásával. Ennélfogva Krasznán az elnöki, főtitkári és gazdasági jelentések hangzottak el.

„Nem vagyunk erősek, de nagy az Úr kegyelme, ezt tapasztaltuk meg az elmúlt év folyamán” – kezdte a beszámolóját Simon József elnök testvér, majd kissé humorosan szólt a vezetőségben történt generációváltásról: „Érdekes élmény volt, hogy mindenki fiatalabb, mint én vagyok. Rájöttem, nem ők a fiatalok, hanem én

vagyok idősebb.” Mindjárt a közösségünk perspektívájáról szólt: „Próbálok időnként előre tekinteni: 10-20 év múlva vajon ki lesz a vezető, kikre lehet feladatokat bízni?” Ezt követően ama kérését intézte a küldöttekhez, hogy figyeljünk a fiatalokra, „Ha látunk szolgálatkész, hűséges fiatalokat, bátorítsuk őket, hiszen számos üres körzetünk van.” Majd az elnökség munkáját akként foglalta össze, hogy az elmúlt évben rengeteg időt és energiát fordítottak a váratlanul felmerült anyagi teendőkre – Hargita tábor és a Filadelfia Öregek otthona. Igyekeztek mint jó sáfár ezekkel foglalkozni, viszont sokkal több időt szerettek volna szánni a lelki dolgokra.

A főtitkári beszámolót Budai Lajos lelkipásztor-főtitkárhelyettes tartotta; a Szövetség anyagi dolgairól Szűcs Sándor gazdasági alelnök beszélt, a költségvetésről Szász Imre gazdasági ügyvezető számolt be, a pénzügyi ellenőrzésről pedig Szekrényes Pál lelkipásztor.

Hozzászólások és szavazás

Tizenkét óra egy perckor nyílt szavazással a kongresszus elfogadta a jelentéseket, és helyett kaptak a hozzászólások. Kérdéseket, javaslatokat vetettek fel a Hargita és Solyomkövári táborral, az Öregotthonnal kapcsolatban, valamint közösségünk lelki megújulása érdekében: Balogh Ferenc (Hadad), Szabó András (Értarcsa), Bányai János (Fugykörzet), Lovász Tibor (Nvárad-

belvárosi gyűl.), Király György (Balla), Fekete Csaba (Ipp), és ifj. Veress Ernő (Székelykeresztúr).

A felmerült kérdésekre és javaslatokra az Elnökség tagjai válaszoltak.

Ezt követően sor került a Hargita tábor új vezetőségének bemutatására, a küldöttek fennállva, de csendben fohászkodtak Istenhez, bocsánatot, kegyelmet és új jövőt kérő imákban hangosan és önkéntesen id. Erdő Endre és id. Veress Ernő testvér vezetett.

Tizenkét óra 45 perckor Kovács József lelkipásztor kapott szót, aki ismertette, hogy hamarosan lejár az egy év pihenési-gyógyulási időszak, és kész folytatni a lelki munkát. A küldöttek titkos szavazással megerősítették Kovács József lp. főtitkári mandátumát. A szavazatok számlálása idején Veress Efraim lp. olvasta fel a Hargita tábor volt igazgatójának levelét.

Filadelfia és záróüzenetek

A következő negyedórán Dr. Pardi Attila kuratóriumi elnök a szalárdi öregotthonnal kapcsolatos kérdésekre válaszolt, ismertette az építkezést, szólt arról, hogy az új kormányrendelet lassítja a haladást, kiemelve Gere Árpád projektmenedzser erőfeszítéseit az óriásberuházás körül.

Záró igei üzenetet Kis-Juhász Vilmos szamosújvári lelkipásztor, missziói alelnök mondott (szerkesztett változatát jelen számban adjuk közre). Befejezésül Kovács Gyula és Borzási István lp.-ok imádkoztak. ➔

„Szeretnénk maradandóbb dolgokba fektetni energiát”

– Joó Zoltánnal beszélgettünk Krasznán a kongresszus után –

– Kedves Zoltán, új megbízatásban, a Hargita tábor ügyvezetőjeként köszönhetünk. Bemutakoznál a Szeretet olvasóinak?

– **Joó Zoltán** (a fotón): A székelyudvarhelyi gyülekezet tagja vagyok. 17 éves koromban ismertem meg az Úr Jézust és akkor adtam át életem neki. A középiskola elvégzése után egy évet miszsiómunkát végeztem Udvarhelyen és környékén.

2001-ben felvételiztem a Babes-Bolyai Tudományegyetem Testnevelési karára, és 2001-től 2005-ig Kolozsváron tartózkodtam, ahol egyetemi-ifjúsági vezető és az országos ifjúsági szövetség titkára is lehettem.

Az egyetem elvégzése után három évet tanárokodtam egy magániskolában Kolozsváron, testnevelő tanárként és az iskola adminisztrátori munkája is az enyém volt. Azt követően három

évet Angliában tartózkodtunk, immár házasként. Feleségem Szeredai Erika. Ő zilahi származású, szintén Kolozsváron tanult, magyar-angol szakon; ő is lelkesen részt vett az egyetemista misszióban; 2006-ban volt a menyegzőnk.

Tehát 2008-ban kezdtünk el Angliában dolgozni, én szintén ügyintézővel kapcsolatos munkát végeztem. Aztán tavaly nyáron úgy döntöttünk, hogy befejezzük a kinti munkát. Úgy

éreztük, Isten hív haza, meggyőződésből vettük, hogy nekünk haza kell jönnünk. Szerettünk volna úgy elhelyezkedni az országban, hogy beépülhessünk egy gyülekezetbe, és az anyagiak mellett még maradandóbb dolgokba is fektessük energiánkat – többet szeretnénk missziózni.

Úgy látjuk, hogy a Jóisten meghallgatta kérésünket, és előkészített egy utat, amit mi nem tudtunk és nem is gondoltunk – ez most a Hargita tábor. Ez év januárjában a Szövetség vezetői megkértek, hogy vállaljam el a tábor vezetését.

Úgy vettük, hogy el kell fogadnunk ezt, habár nehéznek tűnik. Bizunk, hogy Istennel semmi sem lehetetlen. Hisszük azt, hogy aki elhívott erre a szolgálatra, az ad elegendő erőt, bölcsességet és látást.

– Köszönjük szépen. (Sz. L.)

A fotó a kongresszus munkálatainak megkezdésekor készült: Budai Lajos főtitkárhelyettes számba vette a küldötteket.

⇒ Mielőtt ebédelni indultak volna a küldöttek, Budai Lajos lp. a Hargita táborban való részvételre buzdított, majd Kiss Zoltán helybeli lelkipásztor köszöntötte és invitálta a vendégeket az imaház menyegzős termébe. Ebéd

után még jó darabig beszélgettek, társalogtak a delegátusok – odakünn ragyogóan sütött a nap, kellemes időt kapott a 2012-es Munkakongresszus.

SZILÁGYI LÁSZLÓ

Nagyvárad-roma gyülekezet – Január közepén hetes evangélizációt tartottak, melynek befejezésekor, 22-én, vasárnap délután került sor a bemerítésre, igét hirdetett Simon József lp., az alámerítést Kajcza János végezte. A fehér ruhások: Varga Dániel, Lakatos József és Varga Augustin. A fotón balról Incze Zoltán gyülekezeti vén.

Arad-belvárosi gyülekezet Március 2-4. között evangélizációs alkalmakat tartottunk „Fizetés vagy ajándék” címszóval. A 32. Zsoltár és a Róm 6:23 alapján szolgált köztünk Révész Árpád lelkipásztor Magyarországról. Az igehirdetéseken testvérünk külön kiemelte azt, hogy az üdvösség csak ingyen kegyelemből, Isten ajándékaként nyerhető el. Nem lehet érte megdolgozni, jócselekedetekkel kiérdemelni, hanem csak elfogadni, vagy visszautasítani a felkínált kegyelmet. Örömmel tovább fokozta, hogy vasárnap délelőtt négy fehér ruhás vallotta meg hitét a bemerítés által. Alkalmi igehirdetéssel Révész Árpád és Dr. Giorgiov Adrián nagyvárad lelkipásztor testvérek szolgáltak, az alámerítést a helyi lelkipásztor végezte, a kézrátételes imánál pedig segítségünkre volt Katona János lp. is Angyalkútról. A bemerítkezők közül három fiatal a gyülekezetbe növekedett fel, mindegyik bizonyosságot tett Jézusba vetett hitéről. A negyedik

testvér Papp Balázs, Magyarországról érkezett hozzánk, aki mint hídépítő vállalkozó dolgozik Aradon. Az ő bizonyágtétele nagyon érdekes volt, ebből idézek egy részletet: „Soha nem kíváncsi voltam Romániába, mert mindig csak rosszat hallottam felőle! De most hálás vagyok Istennek hogy ide küldött, az aradi gyülekezetért, ahol megismerhettem az Úr Jézust és megtérhettem! Nagyon szeret engem az Istent és örülök, hogy most alámerítkezhetek Jézus parancsa szerint.”

Az élő bizonyágtételek mellett még hangzottak alkalmi költemények, orgonajáték Garai Zsolt részéről, hegedűszólót Borzásiné Kiss Kinga adott elő, férje, Dávid zongorakíséretével, szolgált a helybeli énekkar is. Minden áldásért az Úré a dicsőség. Kívánunk sok erőt, kitartást a frissen alámerítettek részére. A képen balról jobbra: Giorgiov Adrián, Kiss Viktor, Szűcs Dániel, Papp Balázs, Simon Beatrix, Simon András, Révész Árpád. *(Simon András)*

JÓSUÁ MEGTISZTULÁSA

(Folytatás a 3. oldalról.)

A mi Istenünk az üdv ruháiba öltöztet minket...

...amikor Isten elhív Jézus Krisztuson keresztül, amikor megértjük, hogy az Ő vére által van szabadulás! Mert aki az ige ítélete alá áll itt, az nem kerül ítélet alá. Dicsőség legyen az Úrnak! Új ruhába, az üdv ruhájába lehet öltözni! S a szárdísz gyülekezetnek azt mondja Isten: „Aki győz, az fehér ruhába öltözik!” A megszámlálhatatlan sokaság a Bárány trónja előtt, fehér ruhába öltözötten áll!

És Isten elvégezte tervét Jósuával: „Ezt mondja a Seregeknek Ura, a mindenható Úr: „*Ha az én útaimban jársz, és ha parancsolataimat megtartod, te is ítélője leszel az én háznak, sőt őrizni fogod az én pitvaraimat, és ki- és bejárást engeded néked ez itt állók között.*” Ez akkor hangzik el, amikor már csak az Úr áll ott. A Sátán már nincs ott, Isten csodálatos módon eltávolította!

Kedves testvéreim! Angyalok jöttek az Úr Jézushoz a pusztába, miután kiállta a kísértéseket, és szolgáltak neki. Én is szeretnék, s biztosan a testvérek is, ilyen áldott állapotot. Viszont nem így kezdődik el, hanem kísértéssel és harccal, majd megtisztulással, ami után Isten szolgálatunkra adja a menny seregeit.

Amíg e földön vagyunk sokféle-képpen támadhat a Sátán. Ezért mondja az ige, hogy „*aki áll, vigyázzon, hogy el ne essen*”; majd pedig: „*az Ő angyalainak parancsolt felőlünk, hogy őrizzenek minket minden utunkban*” – ott, ahol az ellenség jár, de csak akkor, „*ha az én útaimban jársz, s ha az én parancsolataimat megtartod*”.

Jósuá jelentése: Isten a Szabadító

Hasonlít e jelenet a Józsue elhívására, amikor Isten Mózeset hazahívta, és Józsue-t állította helyére. „*Ha az én útaimban jársz*” – ezt mondta Józsue-nak Isten: „*Most azért kelj fel, és menj át ezen a Jordánon, te és mind ez a nép, arra a földre, amelyet én adok neki és fiainak... Minden helyet, amelyet talpatok érint, nektek adtam, amiképpen szólottam Józsefnek!*”

Ha az én parancsolataimban jársz!

Ha lábad éri a földet – ha közösségben vagy velem; ha levett saruval állsz előttem, mint Mózes az égő csipkebokornál, s tudatosan előtted, hogy szent a hely és az ügy, melyben szolgálsz. Ugyanakkor nem félsz,

hanem odateszed a lábad! És ismét teszed, és tovább lépsz! És ami ezen a földön van, és amit nektek adok, az a lábad alatt marad: te jársz azon, ám soha nem kerül a szívedbe, meg a fejedbe! Jársz rajta, eszköznek tekinted, s nem ejti rabul a szívedet! Halld meg, Jósua: E törvénynek könyve el ne távozzék a te szádtól! Akkor ki- és bejárást kapsz én előttem, hogy az én pitvarimban, az én házamban szolgálj!

A főpapi ruha (The New Unger's Bible Dictionary)

És emlékezzünk Jósiásra, aki az ő apjának, s főleg a nagyapjának, Manassének a bálványait kellett lerontsa! Meglepett, amikor olvastam: „*És leronták őelőtte a Baálok oltárait, és az azokon levő szobrokat lehányták, és öntöttképekkel egybe, szétrombolá, és apróra töreték, és elhinteté azoknak temetőhelyén, akik azoknak áldoztak vala. A papoknak csontjait megégeté azoknak oltárain, és megtisztítá Júdát és Jeruzsálemet.*” Megtette. Mert van remény a tisztuláshoz! Ilyen volt Jósiás, aki az Úr házat megtisztította, és rendbe tette. A törvénykönyvet felolvastatta, és bevezette ismét az Isten szolgálatát!

(A Józsue névből eredeztethető a Jósiás és Jézus név. Tehát: Józsue – Jósiás – Jósua – JÉZUS!)

Az Úr Jézus képére formáltatni

És elmondja Isten, a Seregeknek Ura: *Előhozom Csemetét! – Előhozom a Sarjadékat! Előhozom az én Fiamat!*

És betöltöm a prófécia! Igen, úgy hozom, mint egy kicsi csemetét, mint az első sarjadékat.

A szó eredetiben azt jelenti: „*az első hajtás*”, amely „*kővé lesz!*”

Krisztusról van itt szó, aki a Kőszikla, akire ráépülünk! Aki némán tűrte, hogy az Isten akarata úgy faragja az ő életét, ahogy ő akarta. Életének utolsó momentumát is odatette az Isten kezébe, hogy az úgy történjen, ahogy az Úr, a Mindenható Isten akarta. És általa lesz valósággá az ígélet, hogy még egyszer az „*olajfa és szőlő alá*” megy két izráeli férfi, és felebarátként beszélgetnek, megigazulva, békességet nyerve Jézusban – testvérként, szolgatársként, vele közösségben!

Valahányszor olvastam ez ígét, mindig olyan furcsa volt a részek tagolása. Gondoltam: hát hogy nem tudták ezt a 10. verset áttenni a következő részbe? Mit keres itt a fügefafa, meg az olajfa, és hogy a felebarátok odamennek – mindezt a Sarjadékkal együtt, egy passzusba tenni?! Testvéreim, megértettem, hogy igazi közösség a Krisztus keresztye által van. Az egymásnak való szolgálatnak, az igazi megbocsátásnak, az összefogásnak, az egységnek a kulcsa a Krisztussal való közösségünkben van!

Miért? Azért, mert a Zsidókhoz írt levél írója szerint „*mindezek nem nyerték el az ígéretek, mert az áldozati bakoknak és bikáknak vére, meg tehén hamva, a tisztátalanokra hintetvén megszentel a testnek tisztaságára, de mennyivel inkább Krisztusnak a vére, aki Örökkévaló Lélek által önmagát áldozta fel ártatlannal Istennek, megtisztítja a ti lelkiismereteket a holt cselekedetek-től, hogy szolgáljatok az élő Istennek!* És ezért: új szövetségnek Közbenjárója Ő, hogy meghalván az első szövetségbeli bűnök váltságáért, a hivatottak elnyerjék az örökkévaló szövetségnek ígéletét!” – Elnyerjük az ígéletet, és a holt cselekedetektől megtisztítva szolgáljunk Neki!

Testvéreim! Adjunk hálát, és megtisztulva, az Úr fényébe állva, egymásra nem mutogatva, a vádló oldalára nem állva, álljunk Krisztus mellé és így szolgálunk az Úrnak! Töltsön be öröm, békesség, isteni kegyelem. A Seregek Ura műveli ezt. Viszont ott van ez a „ha”: „*Ha az Én rendeléseimben jársz*”.

„Készítsétek az Úrnak útját!”

A Romániai Baptista Unió éves Országos Konferenciájára került sor március 29-30 között Kolozsváron a kolozsmonostori imaházban. A nyugodt, lelki légkörben lezajló konferenciának a mottója ez volt: „Készítsétek az Úrnak útját!”. Mint ahogy máskor is az ilyen konferenciákon, a több mint 300 küldött ünnepi istentiszteleten vett részt, ugyanakkor meghallgatta az elnökség beszámolóját, és specifikus adminisztratív kérdéseket beszélt meg.

A konferenciát az tette a magyarok számára is jelentős eseménnyé, hogy a meghívott előadó a Magyarországi Baptista Egyház elnöke, dr. Mészáros Kálmán testvér volt. Első alkalommal történt, hogy egy ilyen szintű román rendezvényen a magyarországi baptisták egy hivatalos képviselője vett részt. Mészáros testvér jelenléte és szolgálata közelebb hozta egymáshoz a románai és magyarországi baptistákat.

Az igazságszolgálatokon kívül Mészáros testvér beszámolt a konferencián a magyarországi társadalmi és politikai helyzetről is. Erre azért is szükség volt, mert a küldöttek a médiából értesültek a magyarországi fejleményekről, de a félreinformálás miatt sok mindennel nem voltak tisztában, és kérdéseket tettek fel, amit meg kellett válaszolni. A testvérek örömmel fogadták, hogy Magyarország bátran kiáll Európában a keresztyén és családi értékek mellett.

Nekünk erdélyi magyar baptistáknak természetes, hogy a román testvérekkel közösségbe legyünk, hisz az 1920 utáni helyzet ugyan bekényszerít minket egy szövetségi kapcsolatba, de ebből a kapcsolatból mindkét irányban áldás származott és származik. Egy olyan világban, ahol még mindig megvannak a nemzetiségek között a feszültségek; az együttélésnek példa értéke van.

Ezt a példát erősíti meg az is, hogy a romániai és magyarországi baptisták is el tudják egymást fogadni és szeretetben testvéri kapcsolatot építeni.

Hubert Imre (tolmácsként is), Mészáros Kálmán, Otniel Bunaciu, Ionel Tuțac és Kovács József.

Mészáros Kálmán idei látogatását megelőzte az, hogy 2010-ben a Romániai Unió elnöke a Tahi Táborban prédikált, ahol az ősi dombok először visszhangozhattak román szót. A magyar vendéglátás és az élő kapcsolat a magyar baptistákkal szülte azt a gondolatot, hogy látogatása viszonzva legyen.

A románok és magyarok közötti előítéletek lerombolására szükség van, még 22 évvel a politikai változások után is. Az egyházakon belül és a társadalomban is. Úgy gondolom, hogy, ha e látogatásról való beszámoló a Magyar Televízióban műsorba kerül, akkor a hívő emberek egymást elfogadó és értékelő példája jó bizonyágként fog hatni.

A konferencia adminisztratív témájából talán csak egy dolog volt, ami az erdélyi magyarok számára is fontos hír. A román testvérek a nemrég elfogadott Alapszabályzat bizonyos pontjainak módosítására gondol-

nak. Természetesen erről még alaposabb megbeszéléseket kell tartani, de ha ez a folyamat megkezdődhet, akkor mi magyarok is jöhetünk javaslatokkal azokon a területeken, ahol szükségesnek tartjuk. Bunaciu Otniel elnök testvér javasolta, hogy a módosítások ki kellene terjedjenek az elnökség feladatkörére is.

Javaslat szerint az elnököt rövidebb időszakra kellene választani és hatáskörét némileg szűkíteni kellene. Az alelnököknek fontosabb szerepet kellene szánni, és bizonyos szolgálati szakterületeket lenne kívánatos vezetniük.

Az uniónak nagyobb hangsúlyt kellene tennie a gyülekezetek megsegítésére és támogatására, hogy missziójukat megfelelően el tudják végezni. Az Unió adminisztratív vezetését egy alkalmazotti főtitkár végezné, aki több éven keresztül is hivatalban maradhatna.

KOVÁCS JÓZSEF főtitkár

Kolozsváron, a kolozsmonostori román baptista imaházban tartott országos konferencia képei.

Női körök indulása, működése és munkájuk értékelése

Minden megváltott lélek, aki bűneiből szabadulást nyert, hálából szeretne szolgálni az Úrnak valamilyen formában. Ennek számtalan módja lehet. A történelmi tapasztalat azt mutatja, hogy szervezetten sokkal hatékonyabb és átfogóbb, mint a magános szolgálat – habár az is nagyon értékes. Elődeink jónak látták, ha a gyülekezetekben a női munka is szervezetten folyik; remélték így lesz áldásos, eredményes.

Az első leánykörök 1922-23-ban alakultak. Az elindulás annak is volt köszönhető, hogy Everett Gill és felesége Emma Gill, a Déli Baptisták európai képviselőjeként dolgozott Magyarországon és Romániában.

1923-ban a Déli Baptista Nőszövetség elnöke is eljött Romániába és a nagyváradai magyar baptista gyülekezetben lelkesítő beszédet mondott a női misszió fellendítése érdekében. Nőszövetségük nevében ígéretet tett, hogy Bukarestben leányiskolát fognak létesíteni, amire valóban sor került a harmincas években.

1925-ig csaknem minden leánykör megalakult Erdélyben, de azok először még az Ifjúsági szövetséghez tartoztak. 1925-ben a Szövetség Misszióbizottsága a női misszió megerősödése érdekében indítványozta a leánykörök és nőegyletek egyesítését.

1925-től 1930-ig már több mint 60 nőegylet indult. Ekkor megalakították a Nőszövetséget. 1929 április 3-án a magyar és román Nőszövetség együtt tartotta meg az országos konferenciát Nagyváradon. Ezen a napon Pap Jánosné (az Unió elnökének feleségét) választották meg a Magyar Baptista Nőszövetség elnökéül.

Az első évek női missziós mozgalmának Aradon volt a szellemi központja, mivel itt közel 100 aktív nőegyleti tag volt, az országban követendő példával jártak elől. Jól szervezett munka folyt. Itt lakott Pap Jánosné is, a Nőszövetség immár megválasztott elnöke, aki az aradi „Bethánia” nőegylet titkára volt 10 éven át. Az ő szép kézírásával, a rendszeresen megtartott nőegyleti alkalmakról vannak feljegyzések. Hasonlóan pénztárkönyvet is vezettek a rendszeres tagdíjakról, ellenőrök aláírásával. Ezeket a könyveket emlékként őrzi meg a női kör Aradon. Volt saját pecsétjük is „Bethánia Baptista Nőegylet Arad” felirattal.

1929. aug. 15 -én Aradon tartották meg a Nőszövetség első országos

Konferenciáját. Ekkor előirányoztak egy női missziós lapot is, s míg megvalósul a „Szeretet”-ben nyitottak női rovatot. Elsőrendű feladatnak tekintették a Menház és az Árvaház támogatását.

1930. szept. 17-én a Nagyváradon megtartott országos női Konferencián Molnár Károlyné utazótitkári megbízást kapott, hogy látogassa a magyar nőegyleteket és újakat is szervezzen. Ebben az évben azt is előirányozzák, hogy

A kolozsvári Mártha-nőegylet alapító tagjai (1927).

egy lelki munkást állítanak a nagyszabeni körzetbe, anyagi támogatással, ez a személy Sándor Illés testvér volt.

1932-ben nyílt meg Bukarestben a Leányszeminárium 20 leányhallgatóval, ebből magyar tagozaton 6-8 leány tanult és készült a lelki munkára. Tehát képzés is folyt. Nagy anyagi és szellemi támogatást vállalt ebben a munkában a Déli Baptista Nőszövetség Amerikából. A leányiskola első igazgatója Heaster Earlt (Mrs. Heaster) volt 1932-től 1936-ig, majd folytatta a munkát Ruby Daniel 1938-ig. A fent nevezettek amerikai tanárnők voltak.

Leánytanulók a bukaresti szemináriumban: Ördög Matild, Fülöp Sarolta, Ilonka Rózsika, Varga Eszter, Fehér Juliska, László Ilonka, Molnár Annuska, Józsa Irma, Balk Margit.

Ebben az évfolyamban tanultak a következő lelkipásztorok: Dénes Ferenc, Ilonka István, Veress Efraim, Bokor Barnabás, Fejér András és Kelemen Sámuel. (Üdv Üzente 1933. szeptember; 5. oldal)

Molnár Károlyné három hetes missziói úton 11 községben 26 ízben

tartott nők részére konferenciát, s itt együtt munkálkodott a leányszeminárium növendékeivel. Írt cikket a székelly asszonyoknak. (1934. május, 5. szám.)

A háború a női munkát is működésképtelenné tette, de 1944-től 1948-ig újból vallásszabadság következett. Újraszervezték a női missziót is. Balk Margit misszionáriusként volt kiküldve a gyülekezetekbe, hogy élesztgesse a háború ideje alatt elhalt nőegyleteket. Három és fél év alatt 153 gyülekezetet látogatott meg.

1948-tól a kommunista rendszer fokozatosan felszavatott minden női szervezetet, Balk Margitot civil munkahely elfoglalására kényszerítették.

Legyen szabad megemlítenem, hogy a férjem, id. Kiss László a székellyföldi szolgálatunk ideje alatt tanulmányozta a baptista történelmi múltat. Akkor látta meg, hogy milyen áldásai lehetnek a női körök működésének a gyülekezetekben.

Ezért a szentgyörgyi körzetben 1975-től arra törekedtünk, minden gyülekezetben alakuljon meg a női kör (1977-ig szolgáltunk közöttük, aztán az aradi körzetbe költöztünk.)

Ezzel a tapasztalati háttérrel, és a történelmi múltból merített példával indultunk az új úton. Aradon 1979-ben szerveztük meg a női kört 50 taggal. 1981-ben sikerült női konferenciát rendezni, amelyre meghívtuk a köv. szolgálattelvőket: özv. Veress Efraimné, Balk Margit, Nagy Mihályné, Veress Ernőné, Mike Béláné, Gergely Pálné, Varga Jánosné.

1991-ben megalakult Kolozsváron az országos nőszövetség, azóta szépen folyik a munka. Évente két nagyobb esemény ad nagyobb lendületet: 1) a hargitai csendesnapok, 2) a november első hétfőjén tartandó Nemzetközi imnap. Hálásak vagyunk az Úrnak a nagy vallásszabadságért.

(Elhangzott 2011. október 1-én Kolozsváron, az újabb kori nőszövetség megalakulásának 20. évfordulóján; amely ünnepség egyben választókongresszus is volt – szerk. változat.)

ID. KISS LÁSZLÓNÉ, Arad

Európában május első vasárnapján, az Amerikai kontinensen a 2. vasárnap köszöntik az édesanyákat.

*Az anyja:
Minden építhető
puszta északágon,
Minden keresztelhető
ezen a világon.
Édesanya az egy,
aki helyett más nincsen.
Anyát oh nem lehet
semmi drága kincsen.*

*Éneklő madárka
cicsergi az ágon;
Legdrágább az anyja,
széles a világon.
Szereted-e anyád?
Drága-e tenéked?
Van-e ennél nagyobb,
szébb gyönyörűséged?*

*Ötvenötöt teged
duzzog az imára,
s mutatott rád
Internet? Fiára.
Ha van édesanyád
Keress, keresd meg,
Ennél a földön nincs
drágább és szebb szag.*

*Éneklő madárka
cicsergi az ágon:
Legdrágább az anyja,
széles a világon!*

Örünk a szerkesztőségben egy megsárgult lapocskát, rajta gyönyörű kézírással másolva ez a közismert anyák-napi vers. Szerencsére a lap egyik sarkában olvasható egy személy- és helységnév: **FÜLÖP ISTVÁN, TARCSA**. Utánaérdeklődve megtudtuk: Fülöp István testvér (1917-1993) közel negyven éven át volt a tarcsai gyülekezet előljárója. ...Egy híres mondás szerint „egy apa nem tehet többet a gyermekeiért, mint hogy nagyon szereti gyermekeinek édesanyját” (Theodore M. Hesburgh). Talán nem tévedünk, ha feltételezzük, hogy aki fontosnak találta a szép szavakba foglalt vallomás sokszorosítását, nagyon szerette gyermekeinek anyját. *(A szerk.)*

KÖNYÖRGÉS A SZENTLÉLEKHEZ

Szentlélek! Fő jó! Szent neved
Borítsa lángba szívemet!
Tüzednek édes lángja fennen
Lobogjon vígan én felettem.
Ébresszen bennem szent kegyed
Szerelmes, élő, nagy hitet!
Világíts át, Te, drága Fény,
Nehogy sötétben haljak én.
Te szent árnyékok hűvösítsen,
Hogy idegen tűz ne hevítsen.
Szívemnek kertje élni fog,
Ha hull rá égi harmatod.
Fő Vigasz, várom jöttödet,
Csókold életre lelkemet.
Ajándékaid, mint a tenger,
S Nélküled koldus csak az ember.
Itt van szívemnek kelyhe, Te
Pünkösd borával töltsd tele!
Add, ha parancsod megjelen,
Katonaként én megtegyem.
Te jó tanácsod hadd vezessen,
Különböztessen jól, helyesen.
Szent értelmeket ha adod:
Felismerem akaratom.
Arany folyam vagy, Bölcsesség,
Szerelmed csókja bennem ég,
És így a szívem tudja, érez:
Milyen jó vagy Te és mily édes.
Szemem mindig csak Rád tapad:
Igazság Lelke csak Te vagy!
Megigérted, jó Jézusom:
E vendéget én megkapom.
A szívem várja vágyva, halkan,
Őt várja ez az üres barlang.
Boldog lesz, majd ha áldva jó:
Örökre nálam marad Ő!

(Angelus Silesius verse, fordította: Szénási Sándor)

TÍZPARANC SOLAT

SZÜLŐKNEK, APÓSOKNAK, ANYÓSOKNAK

- 1) Tiszteld, és szeresd a te fiadat és az ő feleségét, tiszteld, és szeresd a te leányodat és az ő férjét, hogy hosszú, békés, boldog öregkorod legyen.
- 2) Tiszteld és méltasd munkájukat, sikereiket, otthonukat, és ne ítélkezz „én-megmondtam”-érveléssel, kudarcba fulladt terveik, illetve vállalkozásaik felett. Ne fess magadnak előre képzeletbeli torzképeket róluk és otthonukról, mert nem úgy tesznek, nem úgy élnek, nem úgy járnak el, ahogyan te elgondoltad, elképzelted.
- 3) Ne ronts rájuk bejelentkezés nélkül, állj meg az ajtójuk előtt és várj csendben, amíg megnyitják, hogy bemehess.
- 4) Csak akkor válaszolj, ha kérdeznek és kikérik véleményedet. Légy feltékeny szeretettedben, látogasd meg őket, és bocsásd meg a ki nem mondott sértéseket is.
- 5) Ne ajánlj megoldásokat, ne mondd véleményed, ne próbálj többet tudni mint ők, akkor sem ha igazad is lenne. Ne légy mindent lefagyasztó kedélyű, ha valami nem úgy alakul ahogyan elképzelted.
- 6) Állj ki mindig az igazság mellett, akkor is, ha mély csend követi a beszélgetéseket, és a kialakult feszült helyzetekben úgy tűnik, vesztes maradtál. Te akkor is maradj meg az igazság mellett.
- 7) Ne unszold segítségoddal, pénzeddel, vagy egyébvel, mert elutasítanak, bármennyire is szükségét látják. Viszont kínáld fel mindezt szeretettel, és ne éreztesd velük, hogy ők még sok mindenre nem képesek.
- 8) Ne halmozd el őket ajándékaiddal, bármennyire is megteheted; az ajándékozás legyen ritka, és az ajándék legyen értékes.
- 9) Állj mindig készen, élesre töltve, hogy kinyújtsad segítő kezed, és kifogjad őket az esésekben.
- 10) Kísérd figyelemmel lépéseiket, imádkozz értük ameddig csak teheted, amíg van szó ajkadon, és megsegít értelmek. Nevelj unokáidat is (ha teheted), jobban, mint ahogyan neveltetted gyermekeidet.

MUCSI B. JÁNOS, édesapa, após, nagypapa – Temesvár

„Imádkozz Szíriáért!” – sürget az EBF-levél

A szíriai véres összecsapásokról szinte naponta hallani a híradásokban. A kormányerők és az ellenzék összeütközései tavaly márciusban kezdődtek. Mostanra az áldozatok száma megközelíti a tízezer főt. A harcokban legtöbbet szenvedett város Homsz, ahol a legnagyobb baptista gyülekezet működött. Nehéz velük tartani a kapcsolatot, és pontosan felmérni, hogy mi is történik, nyilatkozta az EBF-főtitkár.

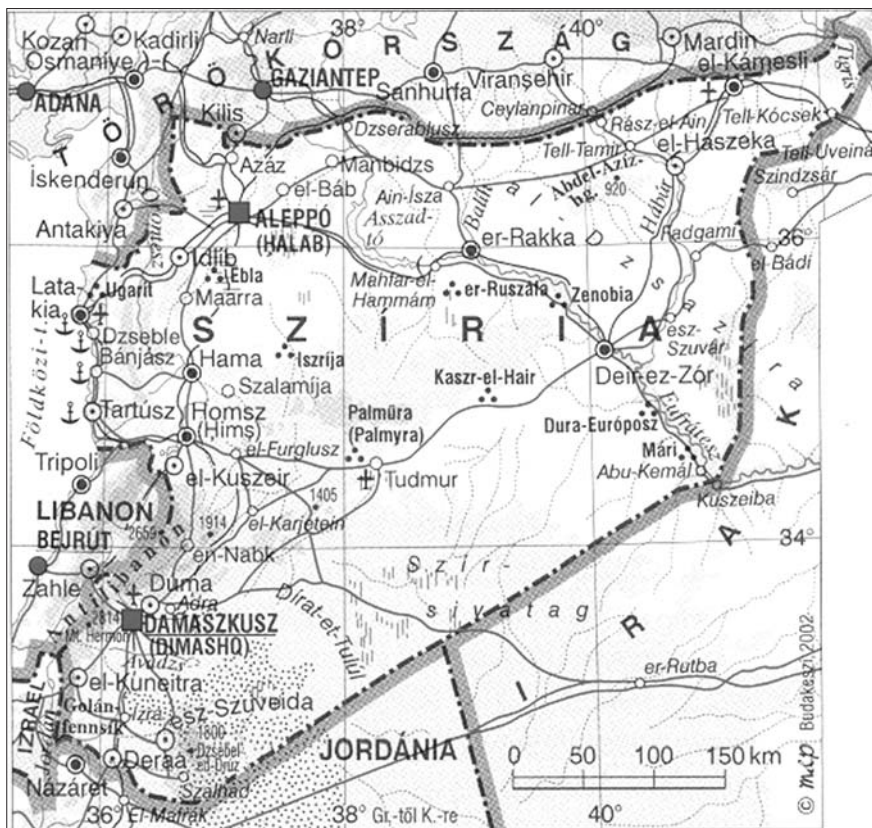
„Imádkozz Szíriáért!” – Ezzel a címmel tett közzé nyilatkozatot március 6-án Prágában az Európai Baptista Federáció vezetősége. Az EBF égisze alatt működő mintegy 750 ezer baptistát arra szólítják fel, hogy imádkozzanak a Szíriában folyó harcok befejezéséért, és az országban levő konfliktusok békés rendezéséért. Az EBF aggodalommal figyeli a Szíriában immár több mint egy éve zajló konfliktust: „Imádkozzunk azért a több ezernyi családért, akik hozzátartozójukat veszítették el a véres harcokban” – írja a levél.

Az EBF vezetősége aggodalmát fejezte ki az országban élő és kisebbségben levő baptistákért – 13 gyülekezet körülbelül 600 taggal. Közülük a legnagyobb létszámú közösség épp Homsz városban él, ahol a legnagyobb méretű harcok voltak. Sajnos, hogy a gyülekezet tagjai többségének és a pásztnak is el kellett menekülnie.

A Közel-Kelet más konfliktusos országaiból is – talán főleg Irakból (*szerk. megj.*) – jelentős azon baptisták száma, akik az ország elhagyására kényszerültek. A végén is hangsúlyozza a levél: „Imádkozzunk a keresztyén kisebbség vallásszabadságáért, függetlenül az események kimenetelétől, bár maradnának helyben, vagy legalább a szomszédos országok valamelyikében a keresztyén kisebbséghez tartozó személyek. Hiszen ebben a nehéz helyzetben is nagyon fontos lenne, hogy a hívő emberek tanúskodjanak Jézus Krisztusról, a Béke Királyáról.”

Szíria területe körülbelül kétszer akkora, mint a mai Magyarország. Lakosainak számát 21 millióra becsülik, mivel pontos számadat erről nincs. A népesség megoszlása: 75 % muszlim, 15 % keresztyén, 6 % alavita, 2 % drúz, ugyanakkor kevés zsidó is él.

Az Újszövetség idején Szíria Galilea szomszédja volt, ahová Jézus híre átjutott. A Lk 2,2-ből – „Ez az első

Izrael dél-nyugaton szomszédos Szíriával. (Térkép a Magyar Nagylexikon alapján.)

összeírás akkor történt, amikor Szíriában Cirénius volt a helytartó” – némelyek arra következtetnek, hogy egy időben a római közigazgatás Palesztinát a szíriai helytartó alá rendelte.

A bibliai időkben

Úgy tartják, hogy Szíria fővárosa Antiókchia volt, amelyet Kr. előtt 300 körül I. Szeleukosz alapított. Főváros maradt azután is, hogy Szíria római provincia lett. Itt jött létre a Palesztinán kívüli első nagy gyülekezet, és mint közismert, itt nevezték a tanítványokat először keresztyéneknek.

Az ApCsel 15-ben egy különös levélről olvashatunk, amelyet a jeruzsálemi gyülekezet írt Antiókhiába. A továbbítást Pálra és Barnabásra bízta, a speciális küldöttséget még más férfakkal is megerősítették: „Mi, az apostolok és a vének, a ti testvéreitek, az antiókhiai, szíriai és cilici

pogány származású testvéreknek üdvözlétünket küldjük.”

Amikor majd felolvasták a levelet, a címzettek megörültek a bátorításnak. A hírnökök ott időztek még egy darabig, „majd békességgel elbocsátották őket a testvérek azokhoz, akik küldték őket”. Pál és Barnabás pedig Antiókhiában tartózkodott többekkel együtt, tanítva és hirdetve az Úr igéjét.” A zsidókból és pogányokból álló gyülekezet annyira megerősödött, hogy a világmisszió kiindulópontjává vált. Pál apostol innen indult a négy nagy missziútja közül háromra.

1500 évig volt virágzó város a Szíriai Antiókchia. A keresztyénség egyik ősi bölcsőjének is nevezik. Jeruzsálem lerombolása után az Úr Jézus követőinek ezreit vonzotta. Híres lett teológiai iskolája; gazdag keresztyénei segítettek más országok éhezőit. Helyén ma Antakya török város áll 150 ezer lakossal. (**Sz.L.**)

Székelyhíd – Március 11-én különleges eseménynek lehettek részesei a székelyhídi magyar baptista gyülekezet tagjai. **Csombor Gyula** és felesége, **Juliánna**, házasságkötésük 50. évfordulójáról tartottak megemlékezést családjukkal és a helyi gyülekezettel közösen. Az ünnepi alkalom során először a gyülekezet vezetősége köszöntötte testvéreinket, kihangsúlyozva annak fontosságát, hogy a mai világban, ahol már a házasság kezd elveszíteni Isten által rendelt szerepét, mennyire csodálatos az, hogy egy pár kitart egymás mellett az Űrben 50 éven keresztül. Ezt követően a család részéről szolt a köszöntés dalban és versben egyaránt. Ezúton is szeretnénk Isten áldását kérni a Csombor házaspárra, hogy a hátralévő időben is Isten ereje vezérelje és támogassa őket! A székelyhídi magyar baptista gyülekezet közössége. **(Cs. B.)**

Barót – **Berszán Vilmos** és **Iréne** 50. házassági évfordulója. Mikor mondtam az ismerősöknek, hogy a lányom férjhezmenetele utáni évben most az apámék mennyegzőjébe készülök, arcukon a meglepetés pillanatok alatt megütközésre váltott, hogy ebben a világban mi minden meg nem történhet. Fürkészni kezdték a szememben, vajon hogy viselem. De én ragyogtam, s vidáman hozzátettem: Aranylakodalmat ülnek. Köszöntjük egymás mellett kitartó szüleinket! Hála a Gondviselésnek, családjukban 1-0 a hosszú házasság javára.
Berszán István, baróti tudósító

Déva – Nagy öröm volt a dévai gyülekezetben április 1-én, amikor nem csak virágvasárnapot ünnepeltünk, hanem együtt áldottuk az Urat a **Horváth** házaspárral – **Attila** és **Piroksa** – 50. házassági évfordulójuk alkalmából. Az ünnepre összegyűlt a család, valamint román és magyar testvérek különböző helyekről.

A gyülekezet elöljárója, Horváth Attila tv. az 1Sám 7:12-vel összegezte az 50 évet: „*Mindeddig megsegített minket az Úr*”. Testvérünk 1960-ban jött Dévára a bányába, majd 1962-ben kötött házasságot Piroksával, akivel majd együtt szolgálták az Urat. Házasságuk ideje alatt próbákban nem volt hiány, de mindenben átvezette őket az Úr. Házasságuk 2 fiúval, 3 unokával és 1 dédunokával lett megáldva.

A körzet volt lelkipásztora, Albert István Zsolt hirdetett ígét az Ef 2:11-22 alapján, ahol Pál apostol leírja, hogy Jézus Krisztus által milyen áldás jön a gyülekezetben levőkre. Lelkipásztor testvérünk kihangsúlyozta, hogy a gyülekezet, „az együtt épülő emberek közössége”. Isten elhívja, majd formálja az embert. A Mester látja a szanaszét heverő köveket és összegyűjti őket, hogy templomot építsen. Kiváltság a hívó embernek, hogy Isten formál és hogy a mennyország polgárai lehetünk. Jézus Krisztus templomot épít, hadd legyünk részei ennek!

Az igehirdetés után Albert I. Zsolt lp. az 5Móz 8:2-7-el köszöntötte a Horváth házaspárt, majd a gyülekezet imádkozott értük. Megható volt látni, ahogy mindketten letérdeltek az Úr előtt, hálájuk jeléül.

Sok köszöntés elhangzott a család és a jelenlevők részéről, akik együtt örültek az ünnepeltekkel. Kívánjuk, hogy Isten továbbra is áldja meg a Horváth házaspárt és adjon erőt a dévai gyülekezetben végzett szolgálathoz!

Székrenyes Eszter, Vajdahunyad

Isten
csodálatos
szeretete révén
– törékeny
emberek, akik
elindultunk a
tanítványság
útján – meg-
tapasztaljuk,
hogy Isten
tudja, hogyan
bocsásson meg
és emeljen fel,
ha elesünk.
Isten úgy
döntött, hogy
gyengeségünk
ellenére
munkát végez
általunk.
Milyen
áldottak
vagyunk!

Nem volt szerencsém személyesen találkozni a híres amerikai teológussal, *Reinhold Niebuhr*-ral. Az unokája, Reinhold Richard Niebuhr professzor volt az egyik egyetemen, ahol a szolgálatomra készültem.

Sok évvel ezelőtt olvastam Reinhold Niebuhr 1935-ben írt könyvét: *An interpretation of Christian Ethics* (A keresztyén etika értelmezése). Abban az időben pietista nézeteket vallottam, és még nem tisztáztam eléggé az etika és megigazulás egymáshoz való viszonyait. Megragadta a figyelmemet a szerző állítása, hogy „Jézus erkölcsi parancsait lehetetlen betartani az emberiség jelen állapotában”. Leginkább az zavart, hogy nem találtam meggyőző érvet, hogy megcáfoljam Niebuhr állítását, miszerint Jézus erkölcsi parancsait csak azután fogják az emberek betartani „miután Isten átvezeti a jelen világban uralkodó káoszt a végső egység állapotába”.

Nem kell sok idő elteljen, hogy Krisztus tanítványa, aki teljes egészében hű akar maradni Urához rájöjjön, hogy képtelen erre: nemcsak ő, de mások is. Nehéz lenne letagadni a keresztyén erkölcs betartásának lehetetlen voltát.

Az igazság, hogy Istennek sok kiemelkedő szolgájáról, akit a mai keresztyének annyira tisztelnek, bebizonyosodik, hogy agyaglábakon álltak. Mint közönséges halandók, egyikük sem volt tökéletes, és nem is állították sohasem magukról, hogy azok lettek volna. Gondoljunk például *John Smyth* és *Thomas Helwys* baptista úttörőkre.

John Smyth utoljára írt művének címe, amelyet halála után adtak ki: *John Smyth utolsó könyve*, melyben visszavonja a tévedéseit és kiáll az igazság mellett. Ebben a könyvben Smyth beismerte, hogy „a külső dolgok felől való viták” aláásták a „szeretet és könyörület lelkületét, amely egy magasabb rendű parancsolat”. Azt mondta, hogy a „szavai erők és rosszindulattal teljesek voltak, és ezekért az Úr teljes mértékben megfenyítette őt”. Majd így folytatta: „magamra nézve, az Úr tanított ezek felől”.

Thomas Helwys mások nézeteit nehezen fogadó ember volt. Nem volt kétsége afelől, hogy például akik püspökként szolgáltak, és nem vonták vissza állításaikat haláluk előtt, a pokolra jutottak. Szerinte az általa „egyszerű lelkeknek” nevezett emberek szintén követték püspöküket a kárhozatba. Ennek ellenére Isten ezt a mások irányában türelmetlen embert választotta ki, hogy felhívást intézzon a vallási türelemre. És Helwys meg volt győződve, hogy még azokat is, akiknek a „tévedéseire” a Szentírás világosan rámutat, tisztelnünk kell a lelkiismeretük miatt.

Lehetetlen teljes mértékben betölteni a keresztyén szeretet parancsát. Mégis – Isten csodálatos szeretete révén – törékeny emberek, akik elindultunk a tanítványság útján, megtapasztaljuk, hogy Isten tudja, hogyan bocsásson meg és emeljen fel, ha elesünk. Isten úgy döntött, hogy gyengeségünk ellenére munkát végez általunk. Milyen áldottak vagyunk! Nem csoda, ha vonakodunk túlon túl ítélkezni azok felett, akik nem osztják a hitünket vagy erkölcsi meggyőződéseinket.

Fontoljuk tehát meg, hogy milyen mértékben nem vállalunk közösséget azokkal, akiknek mások a nézetei. Ha csupán azokkal állunk szóba, akik egyetértenek velünk, vagy erősen valószínű, hogy álláspontunkra vagy életvitelünkre térnek, fel kell eszmélnünk a saját tökéletlenségünk valóságára. Ha ezt tesszük, meg fogjuk látni, hogy mindannyian, akik a hit útján zárandokolunk, csupán agyaglábakon állunk, és rész szerinti az ismeretünk. Hála Istennek, amikor a „végső beteljesedés” eljön – hogy újból Niebuhr-t idézzük – „ennek az elérhetetlen ideálnak” az ideje elmúlik. Ezért imádkozunk: „Maranatha”, jövel Urunk Jézus!

NEVILLE CALLAM, a Baptista Világszövetség főtitkára.

(Fordította: Havas Péter)

Vincze Albert (76) földi életét a meglepetések jellemezték, születésétől halála napjáig. 1978-ban az Úr beleszólt életébe egy autóbaleset által, amikor elveszítette egyik lábát, és közel három és fél évtizeden át élt egy lábon, mankóval. A baleset után 1979-ben megtérve, bemerítkezve csatlakozott az Isten népéhez. Az agyvérzése is meglepetésszerűen érte őt és családját, az erkedi gyülekezetet is. Temetése január 15-én vasárnap történt. Ének- és fúvószolgálatot az erkedi baptista gyülekezet tagjai végezték a helyi lelkipásztor szolgálatával (Lk 9:57-62, 1Thessz 4:13-18). Emlékét őrzi felesége, akivel nem egészen 50 évet élt házasságban, egy fia és menyje, valamint két unokája. Vigasztalást kívánunk. **(Bándi Sándor)**

Szántó Erzsébet 87. életévében hívta haza az Úr. Imádkozva élt és halt meg, hűséges gyülekezet látogató volt, a diósadi baptista barátságos közösség hiányát fogja érezni. Kívánjuk, hogy pótolja az Úr a családban és a gyülekezetben. A goroszlói fúvósok és énekesek és a ballai énekesek a goroszlói énekesekkel szolgáltak. Igével Bándi Sándor lp. szolgált: Mt 11:25-30, Zsolt 71:19-21. Isten vigasztalja a gyászoló családot. **(B.S.)**

Szilágyerkeden február 12-én **Gáll Rebeka** testvérnőnk (Gáll Zs. Bálintné) temetésére gyűlt össze közelebből és távolabbról többszáz ember, akik ismerték a családot és szerették testvérnőnköt. Gáll Rebeka Szilágyerkeden született 1951. április 7-én, élete mindössze 60 esztendőből állt. Gyermekkorát és fiatal korát is a hűség, Isten és a gyülekezet iránti odaszánás jellemezte. 1982. május 1-én házasságra lépett Gáll Bálint testvérral, akivel boldog házasságban élt 30 éven át. Isten négy gyermekkel áldotta meg őket: Noémi, Anna, Evódia, Bálint. Testvérnőnk Isten kegyelméből megláthatta négy unokáját is. A kórházban tíz napot töltött. Mielőtt az intenzív osztályra levitték volna, elkezdett hangosan Istenhez kiáltani, közel három órán keresztül. Ebben az imában sok volt a hálaadás, mindent megköszönt az Úrnak és gyakran ismételte: „Szeretlek Uram”. A férje hűségesen mellette volt, miközben az Úr magához szólította. Nemcsak családja fogja érezni hiányát, hanem a gyülekezet és a falu népe is. Fizetséget senkitől sem várt azért, amit végzett, mert tudta, hogy Isten gazdagon fogja jutalmazni, ő erre vágyott. A temetésen igével szolgált id. Veress Ernő tv., Budai Lajos lelkipásztor és román nyelven Szűcs Sándor tv. a Jel 14:13-ból. A temetőben Horváth Ferenc lp. olvasott és hirdetett igét (1Móz 24:54c-58c), a nekrológot Bándi Sándor helyi lp. olvasta fel. Összevont énekkar és zenekar szolgált a háznál és a temetőben is. Az Úr Szentleke adjon erőt és vigasztalást a családnak és az özvegyen maradt férjének. **(Papp János)**

Április 9-én, húsvéthétfőn kísértük utolsó útjára, életének 82-dik évében, **özv. Hendrik Ilomát**, a felsőbányai gyülekezet legidősebb tagját. Testvérnőnk életének 65. évében döntött az Úr Jézus mellett, s merítkezett alá. Tizenhét éven át példamutató volt az Úrhoz való ragaszkodásban, a hűségben és alázatban. A gyászistentiszteleten magyar nyelven Szűcs Sándor lp., a Lk 24:1-8 alapján hirdetett igét, románul Chereji Dániel lp. szolgált. A temetőben ismét Szűcs Sándor tv. szította Isten vigasztaló üzenetét az 1Kor 15. feltámadási igéi alapján. A gyászszertartást Szilágyi Norbert harmadéves teológus testvér fejezte be imával. A temetésen részt vett és szolgált a nagybányai gyülekezet énekkara. **(M.CS. Nagybánya)**

Szilágypercesenben március 9-én kísértük utolsó útjára **Tőtös Mártonné** (szül. Kulcsár Berta) testvérnőt, aki 62 évet kapott az Úrtól. 12 évig tartó hosszú és egyre súlyosabb betegsége idején férje és gyermekei voltak mellette. Habár teste egyre gyengült, hite és reménysége erős maradt az Úrban. Pár nappal halála előtt, mikor utoljára az Úr szent jegyeihez járulhatott, azt kérdeztük, hogy van? A válasz az volt, mint mindig, hogy „jobban”. Bizonyára egészen jól van immár Megváltója karjain. A gyászoló háznál az igét id. Veress Ernő testvér és Kőrösi László Imre kárpátaljai misszionárius hirdette a Lk 16:19-31 alapján. A temetőben a helyi lelkipásztor a Jn 5:1-17 alapján arról szolgált, hogy az Úr sebeiben gyógyultunk meg. Elköltözött testvérnőnk emléke legyen áldott! **(Borzási István)**

Zilah

Szűcs Rózália testvérnő 89 évet kapott Teremtőnkől. Zilahon élte le az életét, itt ismerte meg az Urat és itt szolgált neki egész életében. Temetése a múlt év december 19-én volt Zilahon a családi háztól. Az igét Budai Lajos-Dániel zilahi lelkipásztor hirdette a Lk 1:37-38 alapján. Az Úr vigasztalja meg a gyászolókat.

Fazakas Teréz testvérnőt 84 éves korában hívta haza az Úr. Sok küzdelmen ment át, de mindvégig kitartott az Úr Jézus mellett. Néhány évvel ezelőtt az Úr megújította életét és házasságukat is, mely egészségi állapotára is kihatott. Elkészülve ment el és jó reménységgel, áldott legyen érte az Úr neve. Temetése január 13-án volt Zilahon. Az ige a Jel 3:5 vers volt, igével Budai Lajos lp., a temetőben pedig Elekes Sámuel testvér szolgált. Az Úr legyen a vigasztalója a hátramaradt férjnek, leányának és családjának.

Sámi Katalin testvérnő 55 éves korában távozott e földi életből. Sok szenvedésen ment át, de megtapasztalta Isten szeretetét és elkészült a vele való találkozásra. Neki is sokszor kérdés volt, hogy Isten miért engedi meg a szenvedéseket? Erre egyetlen válasz van és volt, hogy ne szeressük meg túlságosan ezt a földi életet, legyen bennünk egy hiányérzet a mennyei hajlék iránt. Testvérnőnk temetése április 4-én volt Zilahon, ahol élt férjével és fiával. A gyászistentiszteleten igével Király Tibor és Budai Lajos lelkipásztorok szolgáltak. Isten vigasztalja a gyászolókat. **(B.L.)**

Szélcsend alatt, jó szélre várva

Elolvasandó: ApCsel 1,12-2,2a

A tanítványokat az Úr Jézus mennybemenetelétől pünkösdig ismét jellemezhetette volna a tétlen félálom állapot: a halált legyőző Isten Fia már nem volt velük, de még nem érkezett meg hozzájuk a minden igazságra elvezérlő Szentlélek sem. Most viszont, a Feltámadottól kapott ígéret alapján (ApCsel 1,8) tudták, hogy ez csak átmeneti állapot, amit – a rájuk váró küldetés érdekében – hasznos tevékenységgel (= felkészüléssel) kell kitölteniük.

Mit tehetünk akkor, amikor úgy tűnik, hogy nem történik semmilyen – felfokozott elvárásainknak megfelelő – üdvesemény a magyar keresztyénség, vagy a kört szűkítve, az általunk látogatott gyülekezet életében? Amikor rövidebb-hosszabb időszak telik el úgy, hogy nélkülöznünk kell az Örökkévaló érzelmeinkkel fölfogható tetteit, és emiatt arra kényszerülünk, hogy a zsoltár szavával így keseregjünk: „*Jeleket nem látunk, próféta nincs többé, és senki sem tudja, meddig tart ez még?*” (74,9)

Csakugyan, meddig tart még az, hogy ha isteni cselekvéssel akarunk találkozni, akkor vagy misszióink régmúltjából vett történeteket idézgetünk, vagy ha a jelenben szeretnénk effélével szembesülni, akkor meg óceánon túli missziói híreket kell olvasgatnunk? Vágyunk az ébredésre, de nem jön. Nem csoda tehát, ha néha már úgy érezzük magunkat, mint hajdanában a tartós szélcsendben nyílt tengeren veszteglő vitorlás hajó legénysége. Mi mennénk, sőt suhannánk minden vésszel dacolva a ránk váró ígéretes cél felé, ám az isteni kegyelemre utaltan – saját hajtóerő híján – semmit sem tehetünk. Vagy talán mégis?

Néhány éve barátaim jóvoltából beszállhattam a kaliforniai Disney Landben egy úrhajóutaztatba (valójában egy épület e célra kialakított különleges szobájába). Csakhamar olyan érzetünk volt, mintha csillagok miriádjai közt száguldanánk iszonyatos sebességgel egy távoli égtest felé. Aztán „megérkeztünk”, és a fülke megnyílt ajtaján kilépve ott találtuk magunkat azon a folyosón, ahonnan „elindultunk”. Hasonló tapasztalatra

tehetünk szert napjaink vallási kínálataiból szemelgetve. Találhatunk olyan istentiszteletet, amelyen veszteglés-boldogtalanságunk időleges csillapítására lelki-előrehaladás-érzetet keltő elemeket vetnek be. Csak a végén döbbenünk rá arra, hogy a mozgásvázlatot érzékeltük ugyan, de közben sehova sem jutottunk...

Némelyek azonban úgy vélik, ami földi-tesi mércével mérve igaz is lehet, hogy ez még mindig jobb, mint az a tompa bénultság, amely sok veszteglő hívő közösséget jellemez. Akárcsak egykor az Úr Jézus elárvelt tanítványait a Mesterük kereszthalála és feltámadása közt – érzékelhető istencselekvés nélkül – eltelt rövid időszak alatt. Ám igénk a menny felé igyekvő, és lelki szélcsend alatt, jó szélre váró utazóknak egy különb utat mutat.

A Jézus Krisztus mennybemenetelétől pünkösdig eltelt tíz nap során a tanítványokat okkal jellemezhetette volna az egyszer már átélt tétlen félálomállapot, hiszen ismét elárvultak. A halált legyőző Isten Fia már nem volt velük, de még nem érkezett meg hozzájuk a minden igazságra elvezérlő Szentlélek sem. Az áradó isten-jelenlétet nélkülözniük kellett ugyan, de most a Feltámadottól kapott ígéret

alján (ApCsel 1,8) tudták, hogy ez csak átmeneti állapot, amelyet a rájuk váró küldetés érdekében hasznos tevékenységgel kell kitölteniük.

Mint a szélcsend alatt veszteglő vitorlásukat tatarozó, és a bármikor megérkező szélre felkészítő céltudatos hajósok, úgy tettek a Szentlélek érkezésére váró tanítványok is. Példát adtak ezzel minden keresztyén nemzedék szélcsendben veszteglő gyülekezeteinek, így nekünk is, hogy ne átokként fogjuk fel az epedve várt üdvös események késedelmét, hanem lássuk meg benne jó Atyánk kímélő szeretetét; sok kuszaságunk, komoly terhelésre alkalmatlanságunk mielőbbi főlészámolására adott kegyelmi idejét.

Szélcsend alatt, jó szélre várva kövessük mi is a tanítványokat, akik:

- a) rendszeres imádságban keresték a kapcsolatot a mennyei irányítóközponttal (1,14);
- b) elvégezték Isten-szemponitú helyzetértékelésüket (1,15-19);
- c) megerősítették elkötelezettségüket a tanúságtételre, és ehhez kapcsolódva
- d) meghatározták halaszthatatlan tennivalójukat (1,21-22);
- e) végül soraikat rendezve (1,23-26),
- f) már mindenre felkészülten várhatták az Atya ígértét.

Amikor aztán *eljött a pünkösdi napja, hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből*” (2,1-2), hogy feszülő vitorlakkal elindítsa Krisztus egyházának hajóját drága terhével, az üdvre segítő evangéliummal, a föld végső határa felé...

(A Békehírnök 2007-es pünkösdi számában megjelent írás.)

GYÓRI KORNÉL

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. *Felelős szerkesztő:* Veress Efraim. *Szerkesztő-tördelőszerkesztő:* Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: **0735 500 009**, e-mail: **szeretettlap@gmail.com**

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

MEGHÍVÓ a Szatmárnémeti gyülekezet 100 éves jubileumára!

Kedves testvéreim, 2012. augusztus 11-12-én tartjuk meg a Szatmárnémeti Magyar Baptista Gyülekezet fennállásának 100 éves jubileumát. Erre az ünnepségre hívjuk a Szatmárról elszármazott testvéreket egy közös találkozóra, ünnepélyre. Szombaton 10 órától közös program lesz az imaháznál, családias légkörben, majd vasárnap délelőtt 9-től és délután 16 órai kezdettel istentiszteleten emlékezünk meg a megtett útról és hálát adunk.

Jelentkezni augusztus 1-ig a következő címek vagy telefonszámok egyikén kell. Kérjük tüntessék fel a jelentkezők nevét és azt, hogy igényelnek-e szállást vagy sem:

- Szűcs Sándor: sanyitundi@gmail.com 0735500147 – lelkipásztor,
- Kovács Barna: cefbarna@gmail.com 0735500108 – gyülekezeti titkár

Szeretettel várunk mindenkit!

1912-2012

100 éves

a Szatmárnémeti
Magyar Baptista Gyülekezet

Emlékezzetek, és teljesítsetek minden parancsolatomat, és szentek legyetek Istenetek előtt. (4Móz 15,40)

A KISRÓKÁK,
A KÉTSZELLEMŰSÉG,
ÉS A KÉTSZER
ELÁTKOZOTT
EVANGÉLIUM

MÁSODIK BŐVÍTETT KIADÁS
SZILÁGYI IMRE

LELKI ÉBREDÉSEK
ROMÁNIÁBAN

BODOR SÁNDOR
LELKI PÁSZTOR

2012
Nagyvárad

Könyvajánló

Szilágyi Imre – **A KISRÓKÁK, A KÉTSZELLEMŰSÉG ÉS A KÉTSZER ELÁTKOZOTT EVANGÉLIUM** (2. bővített kiadás)

Bodor Sándor – **LELKI ÉBREDÉSEK ROMÁNIÁBAN**

Már a könyv címe is meghökkentő. Ha már egyszer elolvasta valaki, többször is elismétli magában, mert több kérdést is felvet. Vajon miféle rókákról beszél a szerző, mit ért kétszelleműség alatt, és vajon milyen lehet a kétszer elátkozott evangélium? A szerző, Szilágyi Imre, a közösségünkben átélt lelki ébredések tapasztalataiból szűri le és foglalja össze következtetéseit sajátos bibliaértelmezésével. Kezdi a kis rókákkal és eljut az egészen nagyokig. Hogy aztán meg lettek-e fogva, vagy mennyit fogott be, azt csak a könyv elolvasása után lehet megállapítani.

A lelki ébredés történetének rövid krónikáját, mely a könyv második részét képezi, Bodor Sándor lelkipásztor testvérünk írta meg. **(Veress Efraim)**

A könyv ára 5 RON, plusz a postaköltség. Megrendelhető a következő címen:
Kiss Anna, Str. Prislopului nr. 10. Oradea (Episcopia-Bihor), Cod: 410144.